

РЕШЕНИЕ

№ 3036

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **840** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. П. М. срещу разпореждане No 4506-40-2292 от 14.11.2018 г. на Директора на фонд Гарантирани вземания на работниците и служителите. Моли атакуваното разпореждане да бъде отменено.

В с.з. ищеца чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Със заявление от 25.04.2018 г. л. 25/ жалбоподателя е поискал отпускане на гарантирано вземане. Към същото е приложена справка за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения /л. 27/, изготвена от синдика.

Представена е трудова книжка, както и справки за начислени, но незаплатени трудови възнаграждения /л. 16 и сл./, които не носят подпис и печат на издалото ги лице.

На съда е служебно известно решение от 09.08.2017 г. на СГС за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на [фирма].

Представен е трудов договор /л. 10/ ведно с допълнителни заявления и заповед от 12.12.2016 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с жалбоподателя/л. 15/.

В декларация от 18.05.2018 г. /л. 42/ синдика на дружеството, е декларирала, че не ѝ е предавана ведомост за заплати, търговски книги, счетоводна документация или други документи, свързани с дейността на дружеството.

Идентична декларация е подадена и от управителя на [фирма]. /л. 41/.

От органите на ТП С. град на НОИ е извършена проверка съгл. пар. 41 от ПЗР на ЗПФИ, за което е съставен констативен протокол /л. 40/.

видно от приложеното към настоящото производство адм.д. № 13528/2018 г. по описа на АССГ, 45 с-в, съдът приема за установено обстоятелството, че ИА ГИТ, ДИТ С., е извършила проверки през 2016 г. на [фирма], за което е съставила протокол /л. 53 от адм.д. № 13528/2018 г. по описа на АССГ, 45 с-в/. Констатирано е, че за м. юни са начислени, но не са изплатени възнагражденията на много служители, вкл. и на жалбоподателя М. /л. 55 от цитираното адм. д./. При последваща проверка органите на ДИТ С. са констатирали незаплатянето на трудови възнаграждения и за м. юли 2016 г. и м. август 2016 /л. 60 от адм.д. № 13528/2018 г. по описа на АССГ, 45 с-в/.

С решение от 20.01.20г. По адм.д. №8054/19г- на ВАС е

ОТМЕНЯ решение № 2947 от 02.05.2019 г., постановено по административно дело № 13066/2018 г. по описа на Административен съд – София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Изложени са мотиви, че оспореният съдебен акт е постановен при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а именно от съда не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за спора, предвид служебното начало в административния процес. Съдът се е позовал на служебно известни му факти от друго дело, без да събере доказателства за тях. За да изпълни указанията на ВАС при новото разглеждане на делото съдът е изискал и приложил към доказателствата адм.д. № 13 528/18г. По описа на АССГ. По това дело, както беше отбелязано по-горе в настоящото решение са налице документи, изходящи от друг държавен орган – протоколи от проверки, извършени от Дирекция Инспекция по труда, съставени след извършени при работодателя проверки и на базата на наличните при него документи е констатирано, че на работниците в дружеството не е заплатено дължимото възнаграждение за м. юни 2016 г. /така на л. 55 от делото/, за м. юли 2016 г. /така на л. 60 от делото/ и за м. август /така на л. 61/. Процесните документи са от значение за правилното разрешаване на спора по настоящото дело - относими са и разкриват обективната истина.

От правна страна.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 26, ал. 3 от ЗГВРСНР и с оглед представената заповед от 16.06.2016 г. /л. 30/. Чл. 25 от ЗГВРСНР посочва, че правата

по този закон могат да се упражнят с подаване на заявление-декларация, подадена в срок от 3 месеца от вписване на решението по чл. 6 от закона, а именно съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност. Жалбоподателят е подал заявление-декларация на 25.04.2018 г., а решението на СГС, с което е открито производство по несъстоятелност, е от 09.08.2017 г.

В Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/ (в сила от 16.02.2018 г., Обн. ДВ. бр.15 от 16 Февруари 2018 г.) § 41, ал.1 от ПЗР въвежда правилото, че на работници и служители, които са били в трудово правоотношение с работодател по чл. 2 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и правоотношението им е било прекратено в срок по-дълъг от три месеца преди датата на вписване в търговския регистър на решението по чл. 6 от същия закон, се гарантират при условията и до размера на чл. 22 от същия закон само вземанията, които са начислени, но неизплатени за периоди след 31 януари 2015 г. Според ал. 2 гарантираните вземания се отпускат въз основа на заявление-декларация по образец, подадена от работника или служителя до териториалното поделение на Националния осигурителен институт по седалището на работодателя в тримесечен срок от влизането в сила на този закон – 16.02.2018 г., какъвто именно е настоящият случай – заявлението е подадено на 25.04.2018 г., като се претендират неизплатени вземания след 31.01.2015 г.

Съгласно чл. 3 ЗГВРСНР гарантирани вземания на работниците и служителите по този закон са начислените и неизплатени трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори, както и парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт.

В случая между страните не е спорно, че жалбоподателя е бил в трудово правоотношение с [фирма], както и че същото е прекратено, а това се установява и от представените и описани по-горе писмени доказателства. Спорен е въпросът дали действително са налице неизплатени трудови възнаграждения предвид липсата на изготвена по реда на чл. 4 от Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя справка от работодателя. Налице са представени към заявлението справки, но същите не са подписани, поради което и не може да се приеме, че доказват надлежно заявените от жалбоподателя факти.

Видно от протоколите от проверки приложени към изисканото и приложено към настоящото производство адм.д. № 13 528/18г. По описа на АССГ извършени от Дирекция Инспекция по труда, съставени след извършени при работодателя проверки и на базата на наличните при него документи е констатирано, че на работниците в дружеството не е заплатено дължимото възнаграждение за м. юни 2016 г. /така на л. 55 от делото/, за м. юли 2016 г. /така на л. 60 от делото/ и за м. август /така на л. 61/. Цитираните документи не са били известни на административния орган, като макар същите да не съставляват справки, съставени по реда на чл. 4 от Наредбата, не могат да бъдат игнорирани. Още повече, че протоколите, изготвени от ДИТ С. , съставляват официални документи и административният орган следва да ги изиска и обсъди съгл. чл. 36 от АПК ведно с всички събрани в хода на извършените проверки от ДИТ С. на Д. 2001 О. документи. Съдът в настоящото производство не е компетентен да извърши проверка на обсъдените документи, още повече, че към протоколите не са представени другите събрани в хода на административното производство пред ДИТ С. доказателства – копия от ведомости и пр., както не е компетентен и да присъди

исканото гарантирано вземане. Съществуването на тези документи обаче не може да бъде пренебрегнато, доколкото те установяват нови факти по см. на чл. 142, ал. 2 от АПК, поради което и атакуваното разпореждане следва да бъде отменено, а преписката – върната на административния орган за извършване на проверка в съответствие с изложените мотиви, вкл. и като състави констативен протокол съгл. изискването на пар. 6 от ПЗР на ПМС No 59/20.04.2018 г. за изменение и допълнение на НРНИРСОИГВНР - в т.см. Решение по адм.д. №7328/19г. По описа на ВАС.

При повторното разглеждане на заявлението на М., административният орган с оглед разпоредбата на чл. 35 от АПК следва да обсъди и справката за дължимите възнаграждения, изготвена от синдика на работодателя, като я съпостави с подписаната от последния декларация, че не притежава ведомости и други документи. Следва да бъдат изискани допълнителни сведения, относно изготвената справка, в частност на базата на какви документи е издадена същата.

При този изход на спора ответникът следва да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 310 лева съгл. приложения списък и доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение за първото разглеждане на делото и сумата от 300 лв. при повторното разглеждане. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно. Касае се за спор по който процесуалния представител е извършил действията за които е бил натоварен, производството е продължило в едно с.з. и е от категорията на дела с невисока фактическа и правна сложност.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. П. М. разпореждане No 4506-40-2292 от 14.11.2018 г. на Директора на фонд Гарантирани вземания на работниците и служителите, с което му е отказано изплащане на гарантирано вземане.

ВРЪЩА преписката за произнасяне на Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите” при спазване на задължителните указания, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ да заплати на Р. П. М. направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 310 лева от предходното разглеждане на делото и сумата от 300 лв. разноски за процесуално представителство в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

